

Vi er altså enige i formålet med lovforslaget. Men skal målet nås, må der ske en sammenkobling af forslaget og det lovarbejde, jeg har redegjort for. Derfor kan vi ikke på nuværende tidspunkt gennemføre forslaget; men vi ser frem til at drøfte forslaget i en bredere sammenhæng, og det kan meget vel finde sted i næste folketingssamling, og jeg håber på forslagsstillernes og Folketingets øvrige partiers positive medvirken hertil.

Peter Christensen (S):

Til indledning kan jeg sige, at jeg også taler på Det Radikale Venstres vegne, da dette partis ordfører i denne sag ikke kan være til stede.

Vi oplever desværre gang på gang, at skibe pumper olie og kemikalier ud i havet til stor skade for fuglelivet. Det harmer vist alle, når vi oplever, at hjælpeløse fugle smurt ind i olie driver i land til den sikre død. At vore strande også bliver svinet til, er ikke blot et problem for badegæster, men også et økonomisk problem for de kommuner, der skal renholde strandene. Det er heller ikke den bedste reklame for turisterhvervet.

Når der nu er oprettet modtagestationer til at tage imod disse skadelige stoffer, er det uforståeligt, at mennesker kan finde på at foretage sådanne handlinger.

Havmiljøloven giver mulighed for straf op til 2 år for disse handlinger. Det er en hård straf, som i sig selv burde være præventiv. Det er åbenbart ikke tilfældet, og det skyldes først og fremmest, at miljøsynderne sjældent bliver opdaget.

Derfor er det vigtigt, at vi skærper overvågningen, og at der sker en udvidelse af den zone, hvor vi kan håndhæve loven. I dag er den zone kun på 3 sømil, og kun i helt ekstraordinære situationer kan loven håndhæves over for udenlandske skibe uden for dansk søterritorium.

Vi er i Socialdemokratiet positive over for en skærpelse af sanktioner mod disse miljøsyndere, men mener, det skal ske i en større sammenhæng. Vi mener, det skal deles op i 3 punkter: 1) udvidet overvågningszone, 2) skærpede sanktioner mod lovovertræderne og 3) skærpet overvågningsindsats.

SF's lovforslag kan på denne baggrund indgå i overvejelserne om en samlet lovpakke på området, men vi kan ikke støtte det konkrete forslag.

Hanne Severinsen (V):

Også i Venstre vil vi meget gerne være med til at gøre en indsats for at forhindre, at man lukker olie ud i havet; det er en modbydelig handling.

Det er rigtigt, at man nu har fået modtageforanstaltninger i de fleste havne. Men det ville måske også være vigtigt at se på, om de forskellige skibe rent faktisk har kapacitet nok til at opbevare deres spildolie undervejs. Det gælder især de små, men mange af de store har kapaciteten, og det er utroligt, at de stadig væk lukker deres olie ud midt om natten. Vi kan helt dele den forargelse, som også lyser ud af forslagens bemærkninger.

Men så siger man, at straffen over for skibsførere, som forurener, bør skærpes og vedkommende fratages muligheden for at føre skib, fordi »Kun på denne måde sikres det, at den tilsvining af havet, der sker for økonomisk vindings skyld, på en effektiv måde kan bringes til ophør«, og det tror jeg desværre ikke på.

Men som også de tidligere ordførere har sagt, kan det indgå som et element med præventiv virkning, men jeg tror desværre, at det først og fremmest er overvågningen, det at finde miljøsynderne, som er det svære, og det må vi gøre en indsats for at få forbedret. For det første må vi samarbejde med andre lande om det. For det andet synes jeg, det lyder interessant, hvis vi får jurisdiktionen udvidet, sådan at Danmark rent faktisk kan komme efter flere.

Som sagt må dette her indgå i en større sammenhæng, men vi kan slet ikke være uenige om, at der skal gøres en indsats.

Niels J. Langkilde (KF):

SF skal have tak for det foreliggende forslag, men takken betyder ikke, at vi kan støtte forslaget, som det foreligger.

Jeg forstår SF's frustration, og den deler SF med Det Konservative Folkeparti. Det var Det Konservative Folkeparti, der i januar rejste sagen om de meningsløse forureningstilstande langs vore kyster med al den olieforurening.

Det vil vi gerne have sat en stopper for, ingen tvivl om det. Det skylder vi os selv, det skylder vi naturen, og det skylder vi hensynet til de turister, der gæster vores land.

Det må ikke kunne betale sig at forurene. Det er vi helt enige om er et grundsynspunkt for al miljøpolitik. Men hvordan når vi til den situation?

Der er tre klumper, vi skal have med, for at det kan lykkes. Den første klump går på, at der